

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

JARO 2018 | VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VELKÝCH KARLOVICÍCH | www.velkekarlovice.cz

Vážení spoluobčané,

blížící se velikonoční svátky nám ukončí zimu, která nám kromě ušetřených finančních prostředků za zimní údržbu komunikací nepřinesla mnoho radosti, a to především z důvodu nízké sněhové pokrývky, která tím pádem nedoplnila hladinu podzemních vod a musíme jen věřit, že v průběhu roku bude dostatek dešťových srážek. Ani oblíbené běžecké lyžování, které díky kvalitně upravovaným běžeckým stopám přiláká vždy velké množství vyznavačů tohoto bílého sportu, nám radost z pohybu v letošním roce nedopřálo. Nebyla odstartována ani tradiční Karlovská padesátka, i když byla dvakrát termínově překládána. Podařilo se nám připravit alespoň závod pro děti, který se uskutečnil v nově budovaném biatlonovém areálu v Miloňovkách. Závod Mini Karlovská 50 se jel pouze na technickém sněhu, na okruhu dlouhém 800 m. Přihlásilo se 220 dětí, ale vzhledem k mrazivému počasí na trať vyrazilo 130 závodníků. Všechny děti byly za svůj sportovní výkon v cíli zaslouženě odměněny. I když se nám letošní zima nevydařila, přece jenom nám jednu velkou radost přinesla. Náš karlovský sportovec - biatlonista Jakub Štvrtecký byl za své skvělé výsledky na MS nominován do reprezentace České republiky pro závod Světového poháru biatlonistů v Oslu. Držíme palce a blahopřejeme Kubovi i rodičům k tomuto velkému úspěchu. Velké poděkování patří i všem trenérům, kteří se podíleli na jeho sportovním růstu.

Krásné jarní dny a veselé Velikonoce.

Miroslav Koňářík

Informace obecního úřadu

Zasedání Zastupitelstva obce Velké Karlovice se uskutečnilo 14. 3. 2018. Bylo v pořadí 16. a zúčastnilo se ho 13 zastupitelů a 7 hostů.

ZO projednalo:

- plnění rozpočtu obce k 31.12.2017.

ZO schválilo:

- plnění rozpočtu obce k 28.2.2018.
- rozpočtové opatření č. I/2018 ve výši 4 410 500 Kč.
- hospodaření v obecních lesích v roce 2017.
- směnu pozemků pod místní komunikací v Miloňově u pana O. Čížka.
- převod pozemku p. č. st. 1494 formou daru. Cena za pozemek byla již jednou uhrazena.
- směnu a odkup pozemků pod komunikací v Podřatém (naproti lomu).
- směnu pozemků pod komunikací k jezeru (paní A. Matochová).
- odkoupení pozemků pod komunikací v Miloňově (pan R. Kedroň).
- zveřejnit záměr prodeje pozemku p. č. 5527/6.
- starostu obce jako delegáta na Valnou hromadu VaKu Vsetín.
- Podmínky prodeje obecních pozemků určených pro výstavbu - uveřejněno na webových stránkách obce.

ZO uložilo:

- vedení obce zjistit cenu pozemků v okolí vodárny v Miloňově.

ZO zamítlo:

- prodej obecních pozemků na Koncové, p. č. 878/3, 877/3.

ZO vzalo na vědomí:

- žádost o změnu územního plánu podanou společností SYNOT REAL ESTATE, k.s.
- informaci o zpracovaném znaleckém posudku na kinosál a přilehlé nemovitosti.

Podrobnou informaci o připravovaných letošních obecních investicích Vám vzhledem k nepotvrzeným dotačním prostředkům sdělíme v příštím čísle Karlovského zpravodaje.

Mini Karlovská 50

Informace z obecního úřadu

Jubilanti za I. čtvrtletí 2018

80 let:

Blažena Mazáčová, V. K. 632

Svatoslav Galík, V. K. 96

Karel Drozd, V. K. 1100

Josefka Kmínková, V. K. 480

Marie Petřeková, V. K. 695

Veronika Oravcová, V. K. 125

90 let:

Alžběta Vojtelová, V. K. 647

Marie Rudolfová, V. K. 871

93 let:

Pavel Pavelka, V. K. 240

Vlastimila Gelačáková, V. K. 1019

94 let:

Karel Šturala, V. K. 296

97 let:

Ludvík Stoklasa, V. K. 310

Všem srdečně blahopřejeme!

Statistika za rok 2017

Počet narozených dětí	20
• chlapců	11
• děvčat	9

Počet přihlášených občanů do obce 27

Počet odhlášených občanů z obce 62

Počet zemřelých občanů obce	34
• na území obce	7
• mimo obec	27

Počet uzavřených manželství v obci Velké Karlovice.

Celkem uzavřeno 46 sňatků

• uzavřeno v obřadní místnosti OÚ	7
• uzavřeno v kostele	4
• uzavřeno na jiném vhodném místě	35

• sňatky občanů Velkých Karlovic	12
• sňatky občanů jiných obcí	34

Počet obyvatel k 1. 1. 2018 - 2377

Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu

Čtvrtek: 26.4.2018 7.00 - 19.00 hod.

Pátek: 27.4.2018 7.00 - 19.00 hod.

Sobota: 28.4.2018 7.00 - 12.00 hod.

Akce IC a Karlovského muzea

1.4.2018	Velikonoční jarmark s ochutnávkou chleba
7.4 a derniéra 5.5. 2018	Divadelní představení Masopustní příběh (Karlovský ochotnický soubor KOS)
15.4.2018	Pohádka o zmizelých housličkách
1.5.2018	Autorská výstava - Jan Šmíd
22.5 ,29.5.2018	Řemeslné úterky
2.6.2018	Výstava ZUŠ
5.6. ,16.6. ,19.6.2018	Řemeslné úterky
9.6.2018	Karlovský Pepimaratón
30.6.2018	Malířské cesty kolem Soláně - Jaroslav Frydrych

Autorská výstava „Za maskami my“

10.2.2018 v Karlovském muzeu proběhla velmi příjemná a přátelská vernisáž paní Ludmily Vaškové. Tato velice talentovaná umělkyně se věnuje nejen grafice a ilustrování, ale například spolu s manželem i keramické tvorbě, a to od roku 1985. Nenechte si ujít neopakovatelný zážitek a kouzelnou atmosféru celé výstavy.

Výstavu můžete shlédnout do 15. 4. 2018 v Karlovském muzeu.

IC Zvonice na Soláni

17. 3. 2018	Portášskými chodníky na Soláň. 15.00 představení dovedností a činnosti Valašského sboru portášského. 16.00 komponovaná beseda spojená se slavnostním uvedením nové knihy Daniela Drápaly Portáši. Hudební doprovod - muzikanti a zpěváci VSPT Radhošť
24. 3. 2018	Valašsko očima Zdeňka Hartingera - 15.30 vernisáž výstavy fotografií
1. 4. 2018	Neděle velikonoční - řemeslné odpoledne s CM Soláň od 13.00
5. 5. 2018	Šansonový recitál Katka Mrlinová, Jan Ondrušek, Jan Holeňa.
12. 5. 2018	Akademický malíř Miloš Šimurda autorská výstava
29. 6. 2018	Sečení luk na Soláni s CM Soláň, Karlovjanky
30. 6. 2018	19. Malířské cesty - Příroda v dílech malířů 19. a 20. století
2. 7. - 8. 7. 2018	Týdenní malířská škola

Projekt „Obec Velké Karlovice, kompostéry“

Z projektu č. CZ.05.3.29/0.0/0.0/16_040/0003739 byly za pomoci dotace zakoupeny kompostéry o objemu 1000 a 2000 l včetně štěpkovače LS 100/27 C. Občané, kteří si podali písemnou žádost o zapůjčení kompostéru, si ho budou moci vyzvednout v měsíci dubnu na základě „Smlouvy o zapůjčení a udržitelnosti projektu“. Termín převzetí vám ještě upřesníme. (OÚ VK)

Masopustní příběh, divadlo KOS

MATEŘSKÁ ŠKOLA KARLOVSKÝ TROJLÍSTEK INFORMUJE

Letošní zima byla trochu skoupá na sníh, tak jsme si udělali „sněhovou nadílku“ sami. Všichni jsme se zahalili do bílé, malovali jsme obrázky bílou barvou, skládali sněhuláky z mačkaného bílého papíru, chodili po krách přes potok a nechyběla ani koulovačka. Před procházkou jsme se všichni setkali ve třídě Berušek. Podívejte, jak nám to slušelo ...

Jen co napadl sníh, hned jsme si užívali zimní radovánky na sněhu. Stavěli jsme sněhuláky, někdy i docela maličké, vyšlapávali jsme cestičky ve sněhu a také jezdili na lopatách u mateřské školy.

Také letos se děti ze třídy Motýlků a Včeliček zúčastnily lyžařského výcviku ve Skiareálu Kyčerka pod vedením zkušených instruktorek, kterým děkujeme za spoustu nových dovedností, ale také za velmi příjemně strávený týden na lyžích.

Motýlci s paní učitelkou Dukátovou si užili dlouhých zimních procházek a pěkných výhledů na Velké Karlovice. Oblíbenou zábavou bylo pozorování zvířecích stop s obavou z těch medvědích...

Nezaháleli jsme ani ve třídách! Vyprávěli jsme si o lidském těle, o našem zdraví, zimních sportech.

Ted' se už pomalu začínáme těšit na blížící se jaro, které nám přinese zase spoustu nových zážitků. Co nás bude v nejbližší době čekat? Nejdříve se podíváme do místní knihovny. Nejstarší děti čeká v dubnu důležitý krok v jejich životě - zápis do 1. třídy základní školy. Zde ukáží, za podpory rodičů, jak šikovní prvňáčci z nich budou. Všichni jim budeme přát hodně zdaru.

Zápis dětí do naší MŠ proběhne 15. 5. 2018 od 9.00 do 15.00 hodin v kanceláři ředitelky.

Upozorňujeme, že zápis se týká pouze dětí, které ještě MŠ nenavštěvují. Taktéž prosíme všechny rodiče, kteří mají v obci trvalé bydliště, ale vzhledem k jejich odlišnému stávajícímu bydlišti bude plnit jejich dítě povinné předškolní vzdělávání v jiné MŠ, aby nám tuto skutečnost písemně oznámili.

Bližší informace k zápisu najdete na webových stránkách - www.ms.velkekarlovice.cz

Jana Židová

O včelách

Jenom laik si může myslet, že včelař v zimních měsících sedí za pecí, nebo u radiátoru a popíjí punč. V tomto období musí udělat veškeré práce, na které nebude mít čas až nastane jaro a po jaru léto. Vyřezat staré voštiny z rámku, znečištěné rámky vydezinfikovat, poškozené vyřadit. Z louček vyrobit nové rámky, nadělat dírků pro drátek, napnout drátek a zatavit mezistěny. Drátek se do rámku napíná pro zpevnění mezistěny. Vyčistit bedýnky, úly, mateří mřížky a nářadí, také opravit poškozené úly. Hodnotí hospodaření minulého roku. V zimním období do včel nezasahuje, jen zabezpečí česna tak, aby je opakovaně nerušili ptáci, myši a domácí zvířata. V období vegetačního klidu je nutno si v blízkosti úlů a včelínů počínat co nejtěšněji. Kontrolovat je může jen poslechem. Pokud včelstvo zimuje v klidu, ozývá se z úlu stejnoměrný šum. Takové včelstvo dobře přezimuje a za příznivého počasí bude pro včelaře dobrý výnos.

Pro včely je zima období vegetačního klidu. Včelstvo je seskupeno do chomáče, uprostřed, kde kolísá teplota od 20 do 30 stupňů ukrývá matičku. V tomto chomáči vydrží až do prvního jarního proletu. Při každém větším vyrušení chomáč povolí semknutí a tím klesá uvnitř teplota. Vyrušené včelstvo spotřebovává více cukerných zásob a plní se jim víc výkalový váček. Je-li obsah výkalového váčku větší než polovina hmotnosti včely a není příznivé počasí, aby se mohly vyprášit (proletět) začnou kálet v úle. Takové včelstvo je zachváčeno úplavíci a hyne. První prolet včel se uskuteční za slunečného počasí koncem února až začátkem března. Pokud má včelstvo zásobu pylu nebo najde zdroj této důležité suroviny (líska), začíná matka klást první vajíčka. Zakládá novou generaci. Dlouhověkové včely, které žijí asi 150 dní, se o tuto mlad' postarají a pak hynou. Včelstvo nabývá na síle. Je to každoročně opakovaný jev tohoto společenství blanokřídleho hmyzu.

Budme si vědomi toho, že včely medonosné jsou velmi starými obyvateli naší země a ve své dnešní podobě žily daleko dřív než člověk. Podle Savvina (1954) se první blanokřídle hmyz objevil na zemi již koncem třetihor v době permské, asi před 200 miliony let. K většímu přemnožení tohoto hmyzu spolu s kvetoucími rostlinami došlo ve čtvrtohorách v době křídové asi před 80 miliony let. dnešní podobu má včela více než 15 milionů let.

Podle Butler (1973) se včela vyvinula před 80 miliony let z předků podobných vosám, kteří opustili masitou stravu a stali se vegetariány. Postupně se včely přizpůsobily sběru pylu a nektaru. Tělo se pokrylo chloupky, vznikly pylové kartáčky a košíčky ke sběru a rouskování pylu. Prodloužil se sosák, vyvinul se medonosný váček a voskové žlázy.

Členové ZO ČSV Velké Karlovice

K. Linné (1758) dal včele mezinárodní zoologické označení *Apis mellifera* tj. včela med nosící. V roce 1761 poznal nepřesnost označení - včela nenosí med, ale nektar a medovici. Název změnil na *Apis mellifica* tj. včela med vyrábějící.

Známe tyto druhy včel:

Apis dorsata - včela zlatá, *Apis florea* - včela květná, *Apis indica* - včela indická, *Apis mellifera* (*mellifica*) - včela medonosná.

Na zemi žije 20 000 druhů včel. Každý druh, rod, nebo čeleď je na různém stupni vývoje.

Včela medonosná sdružená ve včelstvech stojí vývojově nejvyš.

Ludmila Uherková

Rozpočet obce (pokračování ze str. 1)

Rozpočet Obce Velké Karlovice schválilo (po předchozím projednání v radě obce a ve finančním výboru) zastupitelstvo obce dne 14.12.2017 v celkovém objemu příjmů i výdajů 53 237 532,- Kč.

Na straně příjmů zahrnuje daňové příjmy, tj. příjmy z daní a poplatků ve výši 38 708 000,- Kč, nedaňové příjmy ve výši 7 907 000,- Kč a dotace, na které už obec má smlouvu či rozhodnutí, ve výši 6 622 532,- Kč.

Výdajová stránka schváleného rozpočtu počítá s běžnými výdaji ve výši 35 987 314,- Kč a investičními výdaji ve výši 17 250 218,- Kč.

Tento schválený rozpočet bude v průběhu roku upravován jednotlivými rozpočtovými opatřeními. Zastupitelstvo obce na svém 16. zasedání dne 14.3.2018 schválilo první rozpočtové opatření v celkové výši 4 410 500,- Kč.

Rozpočet obce je zveřejněn na úřední desce před obecním úřadem a současně na elektronické úřední desce obce, www.velkekarlovice.cz, kde jsou v průběhu roku zveřejňována i jednotlivá rozpočtová opatření.

NENECHTE SI UJÍT AKCE HROZENKOVSKÉ CHARITY

V sobotu 12. 5. od 16:00 hod v Lidovém domě v Novém Hrozenkově vystoupí **MISTŘIŇANKA** na koncertě Charity Nový Hrozenkov ke Dni Matek.

V pátek 18. 5. od 16:00 hod opět v Lidovém domě v Novém Hrozenkově bude přednáška známého psychiatra, spisovatele, kněze **MAXE KAŠPARŮ** na téma: „Čtyři zabijáci našich vztahů“.

Předprodej vstupenek na akce v Lidovém domě bude zahájen koncem března na všech pobočkách Charity Nový Hrozenkov. Více informací získáte na telefonním čísle: 734 685 454.

I VY, KTEŘÍ PEČUJETE, MÁTE NÁROK NA POMOC A PODPORU

„Tři roky se starám o plně invalidního manžela. Byla jsem často bezradná v některých momentech péče o něj. Sama jsem se musela vyrovnat s touto, pro mne novou, situací. Při diskuzích na přednáškách jsem poznala, že nejsem sama, kdo má problémy, že jsou i horší případy, a to mě částečně uklidnilo a smířilo osudem,“ hodnotí účast v projektu Podpora sdílené péče paní S., pečující z Velkých Karlovic. „Zapojení do projektu mi nabídly pracovnice CHNH, využívám jejich služeb při péči o manžela. Zajímá mě psychologie a chtěla jsem se více dozvědět, jak s nemocným jednat a jaké změny v chování mám očekávat. Také přednáška o závěrečném období člověka nebyla depresivní, jak jsem se obávala, ale člověka uklidnila a poradila, jak se v takových situacích chovat,“ dodává žena.

Nabídnout možnost oddechu a odreagování se je hlavním motivem, proč Charita Nový Hrozenkov do projektu Podpora sdílené péče šla. „Z naší praxe dobře víme, že péče o blízkého člověka v domácím prostředí je náročná. Z tohoto důvodu se snažíme rodinné pečující co nejvíce podpořit,“ vysvětluje Danuše Martinková, ředitelka Charity Nový Hrozenkov. V rámci projektu Podpora sdílené péče realizuje Charita Nový Hrozenkov pro veřejnost přednášky o svých službách a možnostech podpory při péči v domácím prostředí.

Od října 2017 pořádá vzdělávací kurzy pro rodinné pečující a v neposlední řadě vydala také informační materiály - letáky a brožury, ve kterých se zájemci dočtou, jaké sociální a zdravotní služby je možné na Hornovsacku využít a na co vše mají od státu rodinní pečující nárok.

„Letáky budou zaslány do všech domácností. Informační brožury jsou zdarma k dostání na střediscích Charity Nový Hrozenkov, dále v ordinacích lékařů, na obecních úřadech a v kostelích. V elektronické podobě si lze brožuru stáhnout na internetových stránkách Charity Nový Hrozenkov,“ říká koordinátorka projektu Podpora sdílené péče Veronika Machálková. „Do konce srpna 2018 jsou ještě naplánovány dva jednodenní kurzy. Ten první se bude zabývat slovní agresí a jak ji zvládat a ten druhý pak kinestetikou v praxi - bude zaměřený na správnou manipulaci s člověkem s pohybovým omezením,“ přibližuje V. Machálková. Účast na těchto kurzech je pro rodinné pečující zdarma.

„Jsem zvědavý člověk a ráda si rozšiřuji obzory. A pak, nabyté vědomosti jsem mohla využít doma při péči o blízkého člověka, ale také při běžné komunikaci,“ svěruje se paní Blinková z Halenkov, která se vzdělává v rámci projektu účastní od samého počátku a nenechá si ujít ani ty následující.

Blíží informace o kurzech ale i o celém projektu Podpora sdílené péče získáte na telefonním čísle 604 211 679.

ren

Prosím o pomoc v identifikování muže na této fotografii - padlý voják v první světové válce. Prosím, aby se mi ozvala bývalá zákyně, která mi před lety přinesla ukázat starý zpěvník. Děkuji

Marie Mikulcová

Souhrnné jízdní řády

Souhrnný jízdní řád, který sestavil pan Slavomil Herynk, je k dispozici v Informačním centru Velké Karlovice. Kdo má zájem, může si jej tam vyzvednout.

Tříkrálová sbírka „přinesla“ 647 051,- Kč

Opět po roce se v lednu tříkráloví koledníci hrozenkovské Charity vypravili do kopců i údolíček. V terénu bylo 252 králů, neboli 84 skupinek s vedoucími. Rozlehlá oblast, kterou měli „na starosti“, zahrnovala 7 obcí Horního Vsacka od Velkých Karlovic až po Hovězí. Výsledná částka, již se letos Charitě Nový Hrozenkov podařilo „vykoledovat“, činí 647 051,- Kč. Kromě již tradiční okamžité pomoci nejpotřebnějším budou peníze použity na pořízení tepelného čerpadla pro Víceúčelový charitní dům v Halenkově.

Velké Karlovice	116 627,-Kč
Karolinka	76 616,-Kč
Nový Hrozenkov	147 805,-Kč
Halenkov	102 602,-Kč
Huslenky	69 943,-Kč
Zděchov	29 901,-Kč
Hovězí	103 557,-Kč

Karlovské hudební léto, 10. ročník

Ano, je to tak, letošní ročník už bude jubilejní. Nedá mi to, nevzpomenout na skromné začátky na terase Hospody pod Pralesem, kde jsme prožili první ročníky. Často překvapivá setkání náhodných hostů s muzikou na pomezí folku a příbuzných žánrů. Jak posluchačů přibývalo, následoval přesun na pódium vedle penzionu, které jsme po třech letech rekonstruovali a zasadili pod svah. Takže teď máme možnost vychutnat si klidné večery s pohodovou muzikou s přírodními kulisami zapadajícího slunka a nasvícené kapličky. No a dalším krokem bude pro tento rok novinka, která vyplynula z loňské, dosud ještě ne zcela dokončené rekonstrukce Penzionu Pod Pralesem. Při budování nových sklepních prostor pro Karlovský minipivovar došlo totiž také k rozšíření hospody. A tak ti z Vás, kteří už u nás stihli být, si jednoduše dovedete představit, že v případě nepříznivého počasí se už nebudeme pokoušet vlézt do provizorního stanu, ale koncert proběhne ve vnitřních prostorách hospody. Po celou dobu je KHL, jak důvěrně ve zkratce Karlovskému hudebnímu létu říkáme (zcela náhodně ve stejnou dobu vznikl koncept jakési hokejové ligy) festivalem napříč hudebními styly. Kolem základního folku či folkrocku slyšíme jazz, šanson, nebo, jako v loňském roce, středověkou hudbu. Vzpomeneme-li kapely AG Flek, Druhá Tráva, Plavci s Honzou Vančurou či Spirituál Kvintet, daří se k nám dostat i opravdové mistry svého řemesla. Jsou kapely, co už naopak ve své tvorbě nepokračují, přestože bych je pozval velmi rád a jsou tu i ty na které nedosáhne náš rozpočet. Ale stále je dost kvalitních a mnohdy neznámých hudebníků či kapel, které stojí za poslech.

Kdo jste třeba před dvěma roky znali Janais - já ne a jaká je to pecka. Pokud by někdo z Vás měl tip na kapelu, co by se k nám hodila, napište nám na: recepce@podpralesem.cz. Vždyť víte, že Karlovské hudební léto je tu pro radost a co si seženeme, to si také poslechneme. Rozjednáno je toho dost, máme se na co těšit, a aby nezůstalo pouze u slov, můžu s radostí oznámit, že 6.7. na zahajovací koncert Karlovského hudebního léta 2018 přijede "královna českého folku" Pavlína Jiřiová.

Na letní setkání s hudbou a Vámi se těší Lubor Gášek

Členové paraskupiny CLAY-EVA

(3. část - závěr)

Zahraniční ústředí v Londýně nabylo v době Slovenského národního povstání přesvědčení, že válečná situace vrcholí a že na domácí půdě dozrály podmínky k rozsáhlému povstání na východní Moravě.

Příprava tohoto povstání byla spjata s činností paraskupiny CLAY, jejímž úkolem bylo vytvořit bojové skupiny v počtu patnácti až dvaceti osob, které měly zajistit přípravné práce spojené s převzetím a bezpečným uschováním zbraní shozených z letadel. V případě povstání na východní Moravě nejdále pokročil tehdejší okres Vsetín. Josef Příkryl v knize 1. čs. partyzánská brigáda Jana Žižky o tom na stránce 190 uvádí následující: „Organizační předstih před ostatními okresy byl získán tím, že se do zpravodajské a vojenské organizace budované paraskupinou CLAY jako celek zapojila organizace připravovaná již dříve v Sousedíkově továrně ve Vsetíně. Pro připravovanou převratnou akci - ozbrojené povstání - bylo v tomto okrese také vypracováno podrobné kádrové obsazení civilní správy. Vrchní správu města Vsetína měl převzít vojenský velitel.“ Naděje na hromadné dodávky zbraní ze zahraničí posilovala aktivity domácího odboje a shoz zbraní byl považován za signál k ozbrojenému povstání. Pro shoz zbraní z letadel bylo mezi paraskupinou CLAY a zahraničním ústředím čs. odboje v Londýně smluveno heslo „Dvě a dvě ...“ doplněné krycím názvem okresu a termín shozu zbraní na 7. říjen 1944. Přijímací plochy byly ve všech okresech do stanoveného data připraveny, např. okres Vsetín plánoval přijetí zbraní v prostoru za Vsackým Cábem. Letounů se zbraněmi se však domácí odbojové organizace napojené na paraskupinu CLAY uvedené noci, ale ani v dalších podzimních a zimních dnech a měsících nedočkaly, a tak některé hledaly spojení s 1. čs. partyzánským oddílem Jana Žižky, což se jim podařilo. To se týkalo také odbojové skupiny Josefa Solanského z Velkých Karlovic, do níž patřili ještě: bratři Jaroslav Borák a Ladislav Borák, František Janík a Josef Kopp.

Jaroslav BORÁK (11. únor 1917 - 29. listopad 1977), člen 1. čety, jejímž velitelem byl Jaromír Prexl.

Jaroslav Borák se narodil 11. února 1917 manželům Františku a Marii Borákovým v zemědělské usedlosti ve Velkých Karlovicích, údolí Bzové, č.p. 23, jako sedmý z devíti sourozenců. Vyrůstal v početné rodině se čtyřmi sestrami: Annou (nar. 8.10.1906), Ludmilou (nar. 20.10.1910), Amálií (nar. 17.1.1920), Marií (nar. 15.8.1914) a čtyřmi bratry: Stanislavem (nar. 21.4.1905), Františkem (nar. 30.10.1908), Josefem (nar. 10.3.1913) a Ladislavem (nar. 14.5.1924).

V letech 1923 - 1929 navštěvoval obecnou školu ve Velkých Karlovicích, následně (1929 - 1932) měšťanskou školu v Novém Hrozenkově a ve Velkých Karlovicích (1932 - 1933). V roce 1933 - 1934 dojížděl do kurzu německého jazyka do Vsetína. Rozhodl se pro učitelské povolání, proto se v roce 1934 přihlásil ke studiu na Učitelském ústavu v Příboru, kam dojížděl do roku 1939. Ve studiu pokračoval na Učitelském ústavu ve Valašském Meziříčí, kde 20. října 1940 maturoval. Učitelské povolání ale nemohl vykonávat, protože mu scházela zkouška z německého jazyka, proto rok pracoval u svého bratra Josefa Boráka na rodné zemědělské usedlosti (fojtství). Od září roku 1941 do listopadu 1944 pracoval jako úředník na Obecním úřadu ve Velkých Karlovicích. Od listopadu 1944 byl totálně nasazený na stavbu vlečky Vsetín - Jasenice jako dělník. V té době byl zapojen do ilegální činnosti,

spolupracoval s odbojovou skupinou Josefa Sousedíka ve Vsetíně a s 1. čs. partyzánskou brigádou Jana Žižky. Po osvobození naší vlasti jej vyzvala Zemská školní rada v Brně, aby se vrátil k učitelskému povolání. Nabídku přijal a 15. září 1945 nastoupil do národní školy v Novém Hrozenkově - údolí Bzové, ale již 1. října 1945 jej čekala pětiměsíční vojenská služba, kterou odsloužil v Bruntálu. Po skončení vojenské prezenční služby dne 28. února 1946 začal učit v národní škole v Halenkově, po které následovaly málotřídní školy ve Velkých Karlovicích (Podřatě, Léskové a národní škola u kostela). Do 31. srpna 1957 vystřídal Jaroslav Borák ještě několik různých národních škol v okrese Vsetín.

V září roku 1957 Jaroslav Borák ze zdravotních důvodů školství opustil a začal pracovat u národního podniku Uhelny průzkum Fryčovice, kde působil do září 1960, kdy přešel k národnímu podniku Tesla v Rožnově pod Radhoštěm. Tam pracoval osm let a opět se vrátil k původnímu učitelskému povolání, aby znovu střídal školy (Dolní Bečva, Horní Bečva, Vidče atd.).

V roce 1964 se Jaroslav Borák oženil, jeho choť Jiřina pocházela z Jevíčka a byla učitelkou. 24. dubna 1966 se manželům Borákovým narodila dcera Jana, která ale vážně onemocněla a 8. června 1976 zemřela. Nemoc dcery snášel Jaroslav Borák velmi těžce. Odešel do důchodu, onemocněl a svou dceru následoval po dlouhé a těžké nemoci 29. listopadu 1977 ve věku šedesáti let. Zemřel ve vsetínské nemocnici. Pohřeb Jaroslava Boráka se konal v neděli 4. prosince 1977 z domu smutku ve Velkých Karlovicích, č.p. 23 - fojtství. Jeho ostatky byly uloženy do rodinné hrobky na místním hřbitově. Paní Jiřina Boráková snad žije v Rožnově pod Radh., ale mně se ji i přes značné úsilí dodnes nepodařilo kontaktovat.

Ladislav BORÁK (14. květen 1924 - 12. únor 2001, mladší bratr Jaroslava Boráka) člen první čety odbojové skupiny Josefa Solanského

Ladislav Borák se narodil 14. května 1924 manželům Františku a Marii Borákovým v zemědělské usedlosti ve Velkých Karlovicích, Bzové, č.p. 23, jako poslední z devíti sourozenců. Vyrůstal v početné rodině se čtyřmi sestrami a čtyřmi bratry. Po absolvování základního vzdělání pracoval na usedlosti svých rodičů. Jako dvacetiletý se v roce 1944 zapojil do protinacistického hnutí a stal se členem 1. čety odbojové skupiny Josefa Solanského, jejímž velitelem byl učitel Jaromír Prexl (1919 - 2006). Podle OSVĚDČENÍ - § 8 zákona č. 255 / 1946 Sb. - vydaného FEDERÁLNÍM MINISTERSTVEM NÁRODNÍ OBRANY v Praze 6. dubna 1982 účastnil se národního boje za osvobození (domácího hnutí) od 15. září 1944 do 5. května 1945. Na chatě ve Bzovém na podzim roku 1944 přechovával dva ruské vojáky, kteří přišli do jeho rodné usedlosti zcela vysílení. Poskytl jim úkryt a stravu, později oba převedl přes část obce Velké Karlovice, které se říká „Velehrad“, na Příšchlop a dál na Slovensko. Po skončení války Ladislav Borák „své“ ruské vojáky hledal. Zajímalo jej, zda válku přežili a zda se vrátili domů. Dozvěděl se, že jeden z nich na konci války padl a o druhém - Hrdinovi SSSR Berežkově mu redakce „Moskevského rádia“ dopisem sdělila, že se dočkal osvobození a že „žije ve městě Nikolájev na ulici Sverdlova, č. 78“. Ladislav Borák pak záhy od V. Berežky obdržel dopis, v němž mu jím zachráněný ruský voják za záchranu života i života jeho bojového druha, který ale v bojích padl, ze srdce poděkoval a také mu napsal, že nikdy nezapomene na „Volođu s čornoj sobakoj“ (černým psem - poznámka autorky). I když R. Ovsijenko, redaktor Československé redakce Moskevského rozhlasu, popřál Ladislavu Borákovi, aby se mohl setkat se svým přítelem

z války, nikdy k tomuto setkání nedošlo. 6. listopadu 1944 bylo pět členů 1. čtyř odbojové skupiny zatčeno gestapem (J. Tomšů, O. Kyslinger, B. Jakeš, D. Kovář - zaplatili za svou odbojovou činnost životem, Josefu Janíkovi se podařil útek), velitel skupiny J. Solanský a velitel 1. čtyři J. Prexl zatčení unikli a až do konce války se skrývali v chatě učitele Jaroslava Boráka, která ještě dodnes stojí nad řekou Bečvou, a v domě rodiny Prexlové, Velké Karlovice, č.p. 612. Na obou místech úkrytu obstarával Ladislav Borák svým velitelům zásobování potravinami a palivovým dřívím, i když v chatě se mohlo topit jen v noci, aby nebyl vidět kouř z komína. V letech 1945 - 1946 Ladislav Borák studoval na Státní hájenské škole v Táboře, následně ve studiu pokračoval na Vyšší lesnické škole v Hranicích na Moravě. Po jejím absolvování pracoval jako adjunkt na poleh v Velkých Karlovicích, v údolí Jezerné, později jako lesník na Morávce, ve Frýdku - Místku a od roku 1959 jako lesní technik v Lesním závodě ve Velkých Karlovicích, kam přesídlil a kde si postavil dům č.p. 846. Ladislav Borák s chotí Irenou (rozenou Davídkovou) vychoval dceru Anetu (23. 4. 1952) a syna Ladislava (29. 4. 1958), dočkal se tří vnoučat. Jeho život se uzavřel 12. února 2001. Byl pohřben v Novém Hrozenkově.

František JANÍK (11. červenec 1912 - 14. prosinec 1974)

člen 2. čtyř odbojové skupiny Josefa Solanského, která měla pět členů, jejichž velitelem byl bratr Františka Janíka Josef Janík.

František Janík se narodil 11. července 1912 v selské usedlosti ve Velkých Karlovicích v č.p. 63, manželům Jiřímu (1880 - 1938) a Rozálii (1882 - 1948) Janíkovým. Vyrůstal v početné rodině s pěti sestrami a dvěma bratry. František Janík vystudoval obchodní akademii a stal se poštovním úředníkem. Jako zaměstnanec poštovního úřadu působil nejdříve v Potštátu, pak ve Fryštátu a od roku 1945 ve Zlíně. Ve Fryštátu se František Janík seznámil se slečnou Miladou Žákovou (1911 - 2003), jejíž rodiče měli ve městě pohostinství, kam pravidelně docházel na obědy, se kterou se 31. července 1943 ve Fryštátu oženil. V tom čase byl již totálně nasazený na nucené práce v Berlíně, kam odjel, ale odkud se mu podařilo uprchnout a vrátit se do rodných Velkých Karlovic, kde se v roce 1944 zapojil do odbojové činnosti ve skupině Josefa Solanského, v níž se stal členem 2. čtyři, jejímž velitelem byl jeho o dva roky starší bratr Josef Janík (1910 - 1962).

6. listopadu 1944 gestapo zatkl dva bratry Františka Janíka (Josefa a Jiřího). K jeho zatčení nedošlo, protože se toho dne již skrýval v zemljance, vybudované v lese jeho rodičů. Z ní (na Janíkově kopci) 23. listopadu 1944 sledoval popravu Dobromila Kováře na rozcestí Soláň. O další úkryt se Františku Janíkovi postaral jeho švagr pan Vítězslav Potocký (1903 - 1977), manžel jeho starší sestry Anny, který mu zajistil převedení přes protektorátní hranici do slovenského Papradna, kde se opět zapojil do partyzánského hnutí. Po osvobození se František Janík usadil ve Zlíně, kde pracoval na hlavní poště jako poštovní úředník. Jeho choť Milada Janíková učila na zlínských základních školách, později se stala ředitelkou jedné ze zlínských mateřských škol. Manželé Janíkoví vychovali syna Jiřího (19.2.1947) a dceru Marii (30.4. 1948). František Janík se ještě dočkal dvou vnoučat – Daniela (10.2.1971) a Lucie (21.6.1972). Jeho životní osud se uzavřel 14. prosince 1974

ve věku dvaasedesát let. Ostatky Františka Janíka i jeho choti Milady jsou uloženy na Lesním hřbitově ve Zlíně. (Na výše uvedenou manželskou dvojici Janíkových mám milou vzpomínku z dívčích let, kdy jsme jely jako starší žákyňe cvičit na krajskou spartakiádu do Gottwaldova skladbu „Červené míčky“ (rok 1960). Tenkrát mi Janíkovi nabídli, abych po celou spartakiádní dobu bydlela v jejich rodině. S radostí jsem nabídku přijala, neboť většina cvičenců a cvičenek tenkrát bydlela v tělocvičnách místních škol. O tuto příjemnou mimořádnost se pro mne postarala spolužačka Milena Tichá - Škrobáková (1946 - 2009), která byla neteří manželů Janíkových.)

Josef KOPP (25. březen 1920 - 1. březen 1979), člen 1. čtyř odbojové skupiny Josefa Solanského.

Josef Kopp se narodil 25. března 1920 ve Velkých Karlovicích, v údolí Jezerné, č. p. 329, které v současné době patří paní Zdeně Nesvadbové (rozené Gajdošové, zdravotní sestře, která žije na Ohradě ve Vsetíně) manželům Aloisi Koppovi, obuvnickému pomocníkovi ve Velkých Karlovicích, který byl synem Aloise Koppa, skláře ve Velkých Karlovicích a jeho manželky Anny Vymětalové, a Johaně Koppové, která byla dcerou Jiřího Jakeše, výminkáře ve Velkých Karlovicích a jeho manželky Anny Kuhajdové. 26. března 1920 byl farářem Františkem Vításkem pokřtěn ve farním kostele P. Marie Sněžné ve Velkých Karlovicích. Vyrůstal se čtyřmi sourozenci: sestrou Annou a bratry Aloisem (1909), Karlem a Václavem. Později se rodina Koppova přestěhovala do domku č.p. 394, dnes patřícímu rodině Josefa Poláška ve Velkých Karlovicích, poblíž rozcestí Soláň.

Po absolvování základního vzdělání pracoval Josef Kopp v různých dělnických profesích. V jeho legitimaci č. 3.405.526 Ústřední sociální pojišťovny Vsetín je uvedeno, že v roce 1936 pracoval jako sklářský dělník ve sklárně Karolinina Huť v Novém Hrozenkově a jako dělník FORESTY, společnosti pro průmysl dřevařský ve Velkých Karlovicích. V letech 1937 - 1940 pracoval ve spojených UP závodech, a. s., pila Velké Karlovice. Od 10. 10. 1940 do 12. 12. 1941 byl zaměstnán u Marie Prexlové, pilařství a obchod se dřevem ve Velkých Karlovicích, odkud odešel k II. odboru udržování dráhy ve Valašském Meziříčí, jako železniční zřízenec.

Josef Kopp byl inteligentní muž, který navíc miloval valašský folklor. Byl členem valašského kroužku, jako tanečník je zachycen na několika dobových fotografiích a pohlednicích.

V roce 1945 na podzim se rodina Koppova přestěhovala z Velkých Karlovic do pohraničí, do Oder, Josef Kopp ale nejdříve do Krnova, kde poznal slečnu Boženu Korabečnou (1926 - 1990), se kterou se oženil a vychoval čtyři děti: Janu (1948), Hanu (1952), Marcelu (1954) a syna Radomila (1956). Manželství však bylo po dvaceti letech rozvedeno. V Odrách nejdříve pracoval v pohostinství a později jako dělník.

Radomil Kopp (Chybou úřadů došlo ke změně příjmení pana Radomila Kopa), který žije v Luhačovicích, mně o svém otci Josefu Koppovi napsal následující: „Na konci padesátých let byli oba rodiče zaměstnáni v národním podniku OPTIMIT (V gumárenském podniku

Josef Kopp s dcerou Janou

OPTIMIT se vyráběly hračky, sportovní a zdravotnické potřeby - poznámka autorky.), kde otec pracoval v odbytu, později jako dělník. Nakonec byli rodiče z provozu přeřazeni na nádvorní údržbu zmíněného podniku OPTIMIT jako pomocní dělníci úklidové čty. To však soudruhům nestačilo a z mého otce udělali jakéhosi hlídače v cihelně za městem, kde v podstatě skončil jako bezdomovec. Jak píše ve svém románu „Sametové ovečky“, žil můj otec doslova jako zvíře mezi haldou cihel. Na konci života byl přemístěn do cihelny v Nasobůrkách u Litovle, kde vážně onemocněl. Několik měsíců byl hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci, kde 1. března 1979 ve věku 59 let zemřel. V Olomouci je pochován. Celé dětství jsme byli v Odrách vnímáni jako odpadlíci a nepřátelé socialismu, což jsem nikdy nepochopil. Josef Kopp nebyl žádný rebel.“ Ale na jaře roku 1944 se stal členem 1. čty (pětičlenné, jejímž velitelem byl Jaromír Prexl) odbojové skupiny Josefa Solanského ve Velkých Karlovicích. Jako železniční zřízenec pro ni získával cenné informace o pohybu a činnosti nacistických sil po protektorátní železniční síti. Pokusil se před zatčením varovat v Zašově Josefa Tomšů, což se mu ale pro výluky na trati Vsetín - Horní Lideč 7. listopadu 1944 nepodařilo a Josef Tomšů byl toho dne gestapem zatčen.

Paní Božena Koppová zemřela v roce 1990 v Odrách, pochována byla do rodinného hrobu v Krnově.

Při psaní životopisů posledních členů odbojové skupiny Josefa Solanského mně pomáhali jejich synové: Ladislav Borák z Velkých Karlovic, Jezerného, č.p. 837, Jiří Janík ze Zlína a Radomil Kop z Luhačovic. V případě životopisu Jaroslava Boráka to byla jeho neteř Marie Hladká – Boráková z Karolinky č.p. 61. Všem jmenovaným mnohokrát děkuji.

Marie Mikulcová

„Advokátka chudých“

Anežka Drozdová (1.3. 1908 - 13.7.1990)

Jsou lidé, kteří své životy prožijí jen v kruhu rodiny a v zaměstnání - jaksi v ústraní. Společenského dění se zúčastňují jen sporadicky nebo se ho nezúčastňují vůbec. Když pak zemřou, jen několik srdcí se zachvěje bolestí a pár lístků na stromech, rostoucích v jejich okolí, smutně tiše zašumí.

Na druhé straně jsou ale lidé, kteří aktivní společenský život ke svému bytí potřebují, jako Země ke svému životu potřebuje Slunce. Do společenského života téměř denně vstupují, aby se na něm podíleli, aby jej vytvářeli. K takovým lidem patřila paní Anežka Drozdová z Pluskovce, od jejíhož narození nedávno uplynulo 110 let.

Paní Anežka Drozdová se narodila 1. března 1908 ve Velkých Karlovicích - Miloňově. Její tatínek Josef Solanský (1.4.1879 - 5.12.1915) byl vyučený zedník - panvář. Za prací jezdil po celém Rakousku-Uhersku. U svých zaměstnavatelů byl oblíbený pro dobře odvedenou odbornou práci a pro veselou povahu. Po rozpoutání 1. sv. války byl povolán k armádě, kde byl jako voják vázán nejdříve k domobraneckému náhradnímu praporu č. 25, 1. setnině, později k zeměbranceckému železničnímu pluku č.1, jak je uvedeno v jeho "Záznamu vojáka", který je uložen ve Vojenském ústředním archivu v Praze. Dále je v jeho již výše uvedeném záznamu napsáno, že 5.12.1915 zemřel v nemocnici ve Sv. Hypolitě, v Dolních Rakousích a že 7. 12. 1915 byl na hřbitově ve Sv.Hypolitě pochován (St. Pölten, 7. 12. 1915, hrob č. 76/2). Maminka paní Anežky Drozdové Marie (rozená Volková) pocházela z Velkých Karlovic, z místní části zvané „Velehrad“. Když odvoděla, zůstaly jí čtyři nezaopatřené děti: dvě dcery Anežka a Marie a dva synové František a Josef.

V pozůstalosti po paní Anežce Drozdové, kterou s úctou opatruje její syn Bohumil Drozd (29.6.1941), zůstal ručně psaný životopis jeho maminky. Paní Anežka Drozdová v něm mimo jiné o svém životě uvádí: „Jako druhorozená musela jsem vykonávat všechny domácí práce, neboť maminka musela chodit do nádení práce, aby nás čtyři děti uživila. Měli jsme ve chlévě jednu kravičku jako živitelku rodiny, kterou jsem musela napást, nachystat jí krmení a podojit. Mladšího sourozencům jsem musela uvařit a vyprat ... Bylo mně 11 let, večer vyčerpaná a bez večere jsem lehla na lavici a spala do rána.

Do školy jsem chodila málo, v roce 1914, kdy začala 1. světová válka (26.7.1914), nebylo učitelů a já chodila do školy jen někdy, v lavici nás sedělo až 8 dětí, učebnic nebylo, jen slabikář, tabulka s kamínkem, nebylo co obut ani obléct ba ani co jíst, v zimě se do školy nešlo pro nedostatek oblečení, v létě pro nedostatek času.

Když jsem měla 12 let, chodila jsem k jedné paní Cvilingerové (židovce) 3x týdně uklízet za trošku jídla a občas jsem dostala zástěrku a něco na sebe.“ (Jednalo se o paní Gizelu Zwillingrovou, o které jsem již psala - poznámka autorky celého textu.)

Sociální poměry mladičké Anežky Solanské a jejích sourozenců se změnily k lepšímu, když se její matka podruhé provdala za o šest let mladšího ruského legionáře, který v bitvě u Zborova přišel o jedno oko, Josefa Měkynu, hodného pracovitého muže.

V 18ti letech se Anežka Solanská provdala za Jaroslava Bartoška z Velkých Karlovic - Pluskovce a porodila syna Jaroslava, jenže do jejího mladého manželství neustále zasahovala tchyně, a tak bylo její manželství po osmi letech rozvedeno a ona se i s dítětem vrátila domů. Tam to ale neměla lehké, protože její bývalý manžel na syna neplatil žádné alimenty a matka ji i jejího syna vnímala jako příživníky.

V roce 1935 se Anežka Solanská provdala podruhé. Jejím druhým manželem se stal rozvedený bezdětný malozemědělec Karel Drozd (29. 1. 1902 - 25. 10. 1995), který v té době žil sám se svými rodiči Michalem a Marií Drozdovými ve Velkých Karlovicích - Pluskovci, č.p. 282. 9. 2.1938 se manželům Drozdovým narodil syn Karel a 29. června 1941 syn Bohumil, který mně o své matce řekl: „Moje maminka měla ráda život, žila pro svou rodinu, pro svůj rodný milovaný kraj. Měla hodně přátel, všude, kde se pohybovala, si získávala úctu a vážnost. Byla zakladatelkou Československého svazu žen ve Velkých Karlovicích, zasloužila se o stavbu místní prádelny, byla dlouholetou členkou hasičského sboru ve Velkých Karlovicích, v části „u kostela“, a to až do své smrti. Zasedala v předsednictvu JZD Malé Karlovice, dlouhá léta pracovala v předsednictvu Dohlížecího výboru Jednota Vsetín, byla i členkou okresního předsednictva této organizace. Bez finančního ohodnocení pracovala mnoho let na sociálním odboru ONV ve Vsetíně v důchodové komisi. Za svou práci byla mnohokrát vyznamenána různými svazovými vyznamenáními. V rodné obci se starala o staré lidi, pomáhala jim vyřizovat důchody a různé jiné věci na úřadech, byla takovým advokátem chudých.“

Paní Anežka Drozdová byla kmenovou dopisovatelkou regionálních novin „Jiskra“ a „Nové Valašsko“, do kterých psala texty o životě na současném Valašsku, o ekologii, o valašských zvycích a obyčejích. Svým přátelům a známým psávala dlouhé dopisy a k narozeninám či svátkům posílala veršovaná blahopřání. Často se oblékala do valašského kroje, který jí velmi slušel. Životní příběh paní Anežky Drozdové se uzavřel 13. července 1990 ve věku 82 let. Její pohřeb se stal početným setkáním hasičů z Velkých Karlovic, kteří ji na hasičské stříkačce odvezli z domu smutku na místní hřbitov, kde ji po zádušní mši za zvuku hasičské sirény uložili do rodinného hrobu. Anežka Drozdová se zařadila mezi významné osobnosti naší obce, proto čest její památce.

Životní cesta paní Anežky Drozdové je důkazem toho, jak do osudů našich předků krutě zasáhla 1. sv. válka. Počet obětí této války v našich obcích byl mnohem vyšší, než si o dvacet let později vyžádala 2. sv. válka a než je uvedeno na pamětní desce umístěné na kříži na našem hřbitově, jak jsme s panem magistrem Zdeňkem Pomklou ze vsetínského archivu zjistili po mnoha dnech usilovného pátrání. Je to velké „bílé místo“ v dějinách naší obce, které stále čeká na svého badatele nebo badatelku.

Marie Mikulcová

Vzpomínka na hrdiny

Vzpomínka na příslušníka 311. bombardovací RAF ve Velké Británii **Františka Drozda** rodáka z Rožnova pod Radhoštěm, z Tylovic. František se aktivně zúčastnil bojů ve Francii. Po pádu a obsazení Francie fašistickými vojsky byl přepraven spolu s britskými vojsky přes La Manche do Velké Británie, kde se formovala naše 311. bombardovací perut'.

František zocelený bojovými zkušenostmi z Francie byl zařazen jako hlavní zbrojář a bombometčík. Vzpomínám, jak mi vyprávěl mimo jiné, když létali na wellingtonech (bombardovací letouny) přes La Manche a Francii bombardovat vybrané cíle v Německu, jak na naše letící svazy spustily palbu německé protiletadlové floty. My, abychom dopravili náklad na určené cíle, tak jsme si vymysleli, že budeme vyhazovat prázdné láhve, které při rotaci vzduchem vytvářely pískot letící bomby. Němci přestali střílet, než jim došlo, že je to kamufláž, tak jsme byli nuceni jim poslat ostrou...

Po skončení války byl František pověřen velením 311. perutě zajistit ve městě Brémy v Německu místo k jednání americké, britské a francouzské vojenské delegace. Bohužel jeho vůz měl kolizi s americkým vojenským džípem. Tato nešťastná událost způsobila jeho těžké zranění a byl hospitalizován v americké vojenské nemocnici. Po vyléčení a návratu do vlasti byl jmenován velitelem vojenského letiště Sliač na Slovensku.

Mezitím se oženil v Brně a s manželkou vychovali dceru a syna. V tragických padesátých letech byl odvolán z funkce velitele letiště, degradován, vyšetřován, probíhaly domovní prohlídky doma i u jeho sourozenců, přišel o práci, časem našel práci na stavbách jako pomocný dělník, později pracoval v cihelně. Po částečném politickém uvolnění v šedesátých letech mu byla vrácena hodnost majora letectva a byl zčásti rehabilitován. Ale jeho zdravotní stav v důsledku válečných strádání a útrap se stále zhoršoval, častá hospitalizace ve vojenské nemocnici v Brně. Bohužel v polovině 70. let na následky války a padesátých let umírá. Na pohřbu v Brně ho doprovodili jeho bojovní z 311. bombardovací RAF v uniformách. Byl pohřben mezi své bojové druhy na ústředním hřbitově v Brně.

Tragicky skončil i jeho bratr Josef Drozd z Rožnova Tylovic. Když gestapo zjistilo, že jeho bratr František bojuje v Anglii (v té době za pomoci rožnovského starosty) byl zatčen a převezen do Brna - Kounicových kolejí, zde byl brutálně mučen, vyslýchán, a nakonec poslán do vyhlazovacího tábora Osvětim s návratem nežádoucím, kde ve svých 23 letech byl zavražděn v plynové komoře. Posmrtně byl v roce 1939 vyznamenán Čs válečným křížem in memoriam ministrem národní obrany armádním generálem Ludvíkem Svobodou. Jeho jméno je vytesáno na pomníku u křížičku, Rožnov pod Radhoštěm - Tylovic.

Za své válečné a hrdinné činy byl František Drozd vyznamenán dvěma válečnými kříži. 1939 Za chrabrost, Za odvahu, čs vojenskou medailí Za zásluhy, Air Crew Europe Star (Britská hvězda evropských posádek), Britským nejvyšším vojenským leteckým vyznamenáním DFC, Záslužný letecký kříž a dalšími vysokými francouzskými vyznamenáními.

To je vzpomínka a malá biografie na hrdiny druhé světové války letce RAF Františka Drozda a jeho bratra Josefa Drozda, rodáky z Rožnova pod Radhoštěm - Tylovic. Jejich tatínek Pavel Drozd pocházel z Velkých Karlovic a byl bratr mého tatínka Karla Drozda z Velkých Karlovic - Pluskovce.

S úctou vzpomínal na své příbuzné Bohumil Drozd

Tatranturist Velké Karlovice - plán turistických pochodů 2018

8.4.2018 První jarní výšlap - Podřaté Světlá, Lopusánky, Selský Přischlop, Tísňavy, kaplička u Kysučanů, Kuříčkov, Machůzky, celkem 12-15 km, tam: bus od rozcestí Soláň 9:11 h, Podřaté Světlá

29.4.2018 Galovské lúky - Huslenky železniční zastávka, Kychová, Galovské lúky (vstavač), Huslenky dolní nádraží, celkem 11 km

17. - 20.5.2018 Železné hory, Kutná Hora - autobusový zájezd

Odjezd Obecní úřad V.K. 6:00h. Výstup na Vestec 668 m CHKO Železné Hory, Sečská přehrada, ubytování v penzionu Žlebská Lhotka (polopenze) Pivovar. V průběhu čtyřdenního zájezdu navštívíme naučnou stezku Lovětín, Dívčí kámen, zříceninu hradu Lichnice, Zdechovice, naučnou stezku Obří postel, Kladruby, Kutnou Horu.

Cena zájezdu je 2.700,- Kč. Zájezd zaplatíte paní Valchářové M. na poště **nejpozději do 30.4.2018!**

Závazné přihlášky podávejte Mirce Minarčíkové na mobil: 606 249 485 nebo na email: miroslava.minarcikova@email.cz nebo paní Mirce Valchářové na poště. Pokud nebude dost přihlášených, zájezd se zruší. Je menší kapacita ubytování, přihlaste se včas.

17.6.2018 Čertovy skály: Lidečko, Čertovy skály, jeskyně na Kopcích, Horní Lačnovské skály, Horní Lideč, 13 km

1.7.2018 Po luhačovických pramenech: Přehrada, Pozlovice, Lázně Luhačovice, TAM: V.K. rozcestí Soláň 8:29h bus přímá linka, ZPĚT: Luhačovice 18.45 h bus přímá linka.

16.9.2018 Lysá Hora BUS Bílý kříž, Lysá Hora, Ostravice, celkem 15 km, TAM: Obec 6:30h., rozc. Soláň 6:40 h.

Musí se objednat autobus. Závazné přihlášky podávejte Mirce Minarčíkové na mobil: 606 249 485 nebo na email: miroslava.minarcikova@iol.cz nebo M. Valchářové na poště.

23.9.2018 Miloňov, Oslové, Jezerné, rozcestí Soláň (špekáčky s sebou), TAM: Miloňovský most 10.00 hod.

14.10.2018 Syrákov, Vartovna, Seninka, Leskovec celkem 10 km, TAM: V. Karlovice rozc. Soláň 8:00 hod.

4.11.2018 Poslední podzimní výšlap Sraz na rozcestí Soláň, Pluskoveček, Štrčková, Pluskovec

Schůze v restauraci U Muzea - členská schůze od 13 hodin

31.12.2018 9. výstup na Soláň: Karolinka, hotel Koník - Raťkov - hotel Moravia - Čarták, sedlo - Soláň

Sraz v 10:15 u hotelu Koník

Zveme i turisty nečleny, rádi Vás mezi námi přivítáme. Výbor Tatranturistu Velké Karlovice.

Podrobnější informace na www.tatranturist.cz

Hokej

Tak už je to tu zase. Po roce jsme se dostali do finále AHL ve Valašském Meziříčí. Díky nižšímu počtu týmů (5) se letos nebude o vítězi rozhodovat klasickou cestou play off, ale o titul si to rozdají první dva týmy po základní části. Vzhledem k tomu, že jsme nakonec v základní části skončili druhí, tak je jasné, že do bojů o titul zasáhne. Systém finálové série je již standardní. Hraje se na 3 vítězné zápasy.

Čeká nás velmi těžká obhajoba loňského titulu. Stejně jako vloni, i letos je soupeřem tým HC Retofy. Soupeř, se kterým jsme se celou sezónu naháněli v boji o první místo tabulky.

V tuto chvíli máme za sebou již první finálový zápas. V zápase s ostrým tempem, plném bývalých ligových hráčů (převážně na straně soupeře), jsme tahali za kratší konec. Po všechny třetiny jsme prohrávali. Soupeř nás přehrával a až na poslední část třetí třetiny, kdy se nám povedlo zápas zdramatizovat, byl lepší. Prohráli jsme 5:7. To však není konec. Další zápasy jsou před námi a dáme do nich vše.

Pokud by Vás zajímalo více, tak nás sledujte na našem Facebookovém profilu **HC Velké Karlovice**.

Martin Cigáňík

Zimní úspěchy karlovských biatlonistů

Zima je téměř u konce a pro biatlon Velkých Karlovic přinesla řadu menších i větších úspěchů. Ještě před Vánocemi se konal kvalifikační regionální závod v Novém Městě na Moravě, kde se nejlépe umístila a bramborovou medaili brala Jolča Holčáková. Pak už následoval kolotoč Českých pohárů. Toho prvního, taktéž v Novém Městě, se zúčastnila parta ve složení Adéla Holčáková, Jolana Holčáková, Andrea Chudějová, David Štvrtecký, Matouš Gaja a Martin Korytář. Nejlepším výsledkem bylo 8. místo Andrey ve sprintu. Koncem ledna se konaly Hry VIII. zimní olympiády dětí a mládeže v Pardubickém kraji. Zastoupení jsme měli hned trojnásobné: Martin a Jolča za běžecké lyžování a Andrea za biatlon. Na větší úspěch jsme si museli ale počkat až do 24.

února, kdy Mistrovstvím republiky v Novém Městě na Moravě vyvrcholila biatlonová sezóna žactva. Karlovice už měly zastoupení pouze dívčí. Úspěchem je určitě nejlepší 16. místo Jolči a 17. místo Adélky v závodě s hromadným startem. Andrea se postarala o největší úspěch své dosavadní kariéry, a to o bronzovou medaili taktéž ze závodu s hromadným startem. Aby toho nebylo málo, tak 4. března na Majstrovstvích Slovenska v biatlone v Osrblie závodníci ukončili letošní sezónu. Tam Andrea brala ve své kategorii 4. místo, 12. místo vybojovali David Štvrtecký a Adéla Holčáková, 13. Matouš Gaja, 15. Jolča Holčáková a 23. Martin Korytář. Všem patří velká gratulace! Teď už biatlonisty čeká jen jarní odpočinek a hurá do další letní přípravy a závodů.

Markéta Chudějová

Šípy Velké Karlovice - sezóna 2017/2018

Jako nováček soutěže, po postupu z C-ligy, držíme v polovině sezóny v B-lize Vsetínsko bez problémů 1. místo s průběžným ziskem 40 bodů, s náskokem 10 bodů. Plní se tím náš cíl - postup do EXTRALIGY Vsetínska. Po odchodu dlouholetého hráče Františka Němce (Němetice) jsme doplnili hráčský kádř dvěma hráči, a to Lukášem Obrem (Vsetín) a Danem Schnaubeltem (Rožnov pod Radhoštěm). Podařilo se nám zakoupit nové dresy pro všech 6 hráčů, na kterých vizuálně zdůrazňujeme příslušnost k naší obci.

V ligovém poháru jsme se kvalifikovali jako jeden ze dvou týmů Vsetínska na velké Ligové finále MČR, které se konalo 18. 2. 2018 v Hostinném (Liberecký kraj). Čekal nás los 32 nejlepších týmů z ČR - šipkoví reprezentanti, Superliga, Extraliga a pouze 4 družstva z B-ligy, mezi kterými byl i náš tým.

Z výsledků: 1. kolo Tequila Hrádek nad Nisou : Šípy Velké Karlovice 21:9
2. kolo Šípy Velké Karlovice : Zlatí barbaři Praha (malé finále) 11:5
3. kolo Dobří Bobři Olomouc : Šípy Velké Karlovice 11:9

I přes dvě prohry a jednu výhru jsme nasbírali cenné zkušenosti se silnými mužstvy ČR. Poděkování patří Obci Velké Karlovice za zajištění dopravy na MČR. Pokud udržíme 1. místo v B-lize Vsetínsko, čeká nás jako vítěze soutěže ještě jeden „výlet“ v měsíci červnu na sever Čech na mistrovství ČR B-ligy. Náš náskok je dostatečný a věříme, že se náš cíl podaří uskutečnit.

Michal Tomek, Šípy Velké Karlovice

Historie autorské originální keramiky Maříž

Maříž, autorská originální keramika s.r.o. je celoživotním dílem akademického malíře a skláře Kryštofa Trubáčka. Kryštof Trubáček vyráběl keramiku pro sebe a své známé už v 70. letech jako student UMPRUM v Praze. Protože zájemců o jeho výrobky přibývalo, najímal si točíře. Na sklonku osmdesátých let byla Kryštofova keramika ostrůvkem svobodné tvůrčí fantazie a zářivých barev ve všudypřítomné šedi totality. Krátce po listopadové revoluci, na jaře 1990, objevil Kryštof vesnici Maříž, když spolu s přáteli z divadla Sklep pomáhal odstraňovat dráty na česko - moravsko - rakouské hranici. Rozpadlá, zarostlá a opuštěná vesnice Maříž, do které 30 let nesměl nikdo vstoupit, protože ležela příliš blízko rakouských hranic, oslovila Kryštofa svým stále patrným duchem a romantikou tohoto zapomenutého místa na konci světa. Kryštof Trubáček už dlouho předtím hledal větší prostory pro svou originální autorskou keramiku a v Maříži našel vše: prostor, klid a inspiraci. V roce 1991 byla oficiálně založena Maříž, autorská originální keramika nesoucí od této chvíle ve svém názvu jméno takřka zaniklé obce Maříž. Do Maříže zval Kryštof své přátele, spolužáky a výtvarníky, díky kterým začala vesnice Maříž postupně ožít. Spolu s Davidem Vávrou a Janem Boháčem vymyslel, založil a 7 let vedl slavnou slavonickou „Letní školu duchovního experimentu a výtvarné teorie v praxi“. Kryštof Trubáček považoval Maříž za své dítě a obětoval jí všechnen svůj čas, životní energii, a nakonec i zdraví. Byl to on, kdo hýřil nápady, kdo vymyslel pověstné mařížské velbloudy, ryby, psy, kočky, slony a další zvířata. Byl to on, kdo učil malíře a rozhodoval, co se povedlo a smí opustit ateliér. Věnoval ohromnou péči začátečníkům. Říkal: „Musí se jim na každém hrnku doslova prstem ukázat, co je špatně. Nepovedené kusy rozbíjíme. Zároveň už mám vynikající malíře, kterých si nesmírně vážím, a dneska už jsou možná lepší než já.“ Mařížská autorská originální keramika se brzy stala pojmem především díky nebyvale vysoké výtvarné úrovni a jedinečnosti každého kusu. Pestrost stylů zajišťovala spolupráce s téměř čtyřicetkou výtvarníků. Bohužel Kryštof Trubáček v červnu roku 2000 po dlouhé a těžké nemoci zemřel. Přál si, aby jeho keramická dílna, do které vložil své srdce, existovala dál. V jeho započatém díle tak pokračují, jak Kryštofovi slíbily, jeho nejlepší malířky a točířky pod vedením manželky Ing. arch. Markéty Trubáčkové.

Marcela Vajceová

„Srdcařem“ cestovního ruchu ve Zlínském kraji je Alena Vašutová

„Srdcařem“ cestovního ruchu ve Zlínském kraji byla letos zvolena Alena Vašutová, vedoucího turistického informačního centra Zvonice Soláň.

Cílem ankety, již potřetí uspořádané Centrálou cestovního ruchu Východní Moravy, je ocenit a vyzdvihnout jednotlivce, kteří v cestovním ruchu dosahují výjimečných výsledků, svoji práci dělají s nadšením a strhávají svým příkladem i ostatní kolem sebe. Informační centrum Zvonice Soláň patří k těm vůbec nejvytíženějším ve Zlínském kraji, ročně ho navštíví zhruba 70 tisíc lidí. Zajímavostí je, že jako jedno z mála v republice je soukromé. Alena Vašutová v něm pracuje deset let, z toho osm let jako vedoucí.

„Prostor informačního centra na Soláni je jedinečný, když sem člověk vstoupí, vnímá ho intenzivně všemi smysly a cítí, že zdejší zaměstnanci dělají svoji práci opravdu srdcem a s nadšením. Navíc se zde v průběhu roku koná celá řada rozličných akcí, které lákají spoustu návštěvníků a přispívají k udržování folklorních tradic na Valašsku. Proto si paní Vašutová ocenění plně zaslouží,“ uvedl Jan Pijáček, radní Zlínského kraje pro cestovní ruch (viz foto).

Činnost informačního centra Zvonice Soláň tedy není soustředěna pouze na poskytování informací turistům, ale také na pořádání rozličných výstav, koncertů i dalších kulturních a společenských akcí, jako jsou sochařská symposia nebo malířské školy. Celkově se jedná o 20 až 30 akcí ročně. V nejbližší době se zde 17. března uskuteční křest knihy o portátech od Daniela Drápaly spojený

s vystoupením cimbálové muziky Radhošť nebo výstava fotografií Zdeňka Hartingera. Kromě toho se na letošní rok plánuje také folklorní festival tematicky spojený s osobností Leoše Janáčka, Jablíčkové odpoledne nebo tradiční Sečení luk.

„Za všech okolností se snažíme usmívat a být milí k lidem. Naším návštěvníkům chceme vždy nabídnout nějakou přidanou hodnotu. Zkrátka dát jim něco navíc, i za cenu toho, že nás to stojí více času a musíme kvůli tomu třeba i dříve vstávat. Zrovna teď nedávno jsme pro všechny, kdo k nám přišli zhlédnout ukázky draní peří, usmažili na našich kamnech ještě ráno před akcí sto koblih,“ řekla oceněná Alena Vašutová, která v informačním centru pracuje společně s dalšími dvěma zaměstnanci.

Na provoz informačního centra Zvonice Soláň přispěje letos, stejně jako v loňském roce, Zlínský kraj částkou 150 tisíc korun.

Zdroj: Krajský úřad Zlínského kraje

Jakub Štvrtecký - premiéra ve světovém poháru

Mládí vpřed! Tak zněly internetové titulky po sociálních sítích v celé republice.

Rok od roku jde jeho výkonnost vzhůru, ale letos již můžeme říct, že se dějí velké věci.

Je mezi juniory teprve prvním rokem, ale přesto má tento Karlovjan s velkými mezinárodními závody zkušenosti.

Jen za letošní sezonu se může pyšnit například šestým a čtvrtým místem na ME v Novém městě na Moravě, za největší úspěch však lze považovat šesté místo na MS v estonském Otepaa.

Na základě těchto skutečností a také s ohledem na nemoc Michala Šlesingra a přítomnost B-týmu až v Rusku dostal Kuba nominaci na SP do norského Osla, bude tak mít možnost na Holmenkollenu poměřit síly s Martinem Fourcadem, Johanese Thingnes Boe a ostatními členy české biatlonové reprezentace.

Byl jsem jeden z prvních, kteří se tuto radostnou zprávu dozvěděli, ihned jsem Kubovi volal a gratuloval mu, den na to jsme se již viděli na republikovém šampionátu v NMnM a tak jsem si dovolil mu položit pár otázek.

Jak ses dozvěděl, že jsi dostal nominaci na SP do Osla?

Včera večer mi volal Vlastík Vávra a pak i Rybis (Ondřej Rybář, šéftrenér české biatlonové reprezentace)

Bylo to pro tebe velké překvapení?

No už v pátek na tréninku mi kluci naznačovali, že vzhledem k okolnostem je můj nástup možný, samozřejmě jsem nedělal unáhlené závěry, ale den na to se ukázalo, že měli pravdu, takže to nebyl úplný šok.

Jistotu startu máš ve sprintu, jaké máš výhledy na stíhačku?

Do stíhačky postupuje prvních šedesát ze sprintu, startovní pole čítá přes sto závodníků, takže dostat se na start ještě v pátek, bude přinejmenším náročné, ale teoreticky je to možné.

Vyzvídá jsem od Jakuba i dnes:

Jak se ti líbí v Oslu a s kým jsi na pokoji?

Zatím jsem nic moc neviděl, z letiště jsem jel přímo na hotel, ale z pokoje, který sdílím s Michalem Krčmářem, máme výhled snad na celé Norsko.

Dodává s úsměvem devatenáctiletý mladík z Valašska. Po návratu ze severu tohoto borce čeká ještě MČR v běžeckém lyžování a biatlonová exhibice v Jablonci nad Nisou. Poté ho na nějakou dobu budeme opět potkávat ve Velkých Karlovicích.

Jakub Janík

Fandily celé Karlovice, Jakub Štvrtecký se v Oslu uvedl velmi dobře, dojel na 80. místě. (pozn. red.)

Destinační společnost Valašsko

Milí čtenáři, 27. února 2018 proběhla ve společenském sále v obci Lidečko 9. výroční konference cestovního ruchu Východní Moravy. Velká gratulace míří do Informačního centra Zvonice Soláň k paní Aleně Vašutové, vedoucí tohoto Informačního centra, kterou Centrála cestovního ruchu Východní Moravy ocenila jako Osobnost – „srdcaře“ cestovního ruchu Východní Moravy. Zvonice na Soláni je jedním z informačních center, které prezentují naše magické a přitažlivé Valašsko nejen jako turisticky atraktivní oblast, ale také jako krajinu rozmanitosti, původních řemesel a lidí, kteří se i v dnešní přetechizované době snaží tuto tradici předávat mladším generacím jako velké bohatství. Draní peří, topení v kachlových kamnech, pečení domácího chleba, buchet, výstavy, koncerty, oblíbené sochařské sympozium, malířská škola... Zvonice Soláň je tedy důkazem velké snahy o vyváženost rozvoje cestovního ruchu vztažmo k lidem, kteří zde žijí.

Vyvážený rozvoj cestovního ruchu je také hlavním cílem Destinační společnosti Valašsko, která vznikla v březnu 2017 pod Sdružením obcí Mikroregionu Vsetínsko a koordinuje 5 mikroregionů v rámci turistické oblasti Valašsko, kterými jsou Sdružení Valašsko – Horní Vsacko, Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Valašskomeziříčsko – Kelečsko, Sdružení Mikroregion Rožnovsko, Sdružení obcí Hornolidečska a Sdružení pro rozvoj Mikroregionu Střední Vsetínsko. V rámci činnosti Destinační společnosti Valašsko jsou realizovány různé marketingové aktivity zaměřené na prezentaci našeho Valašska proslulého svou rozmanitostí, živými tradicemi, bohatou historií a jedinečnou gastronomií. Prezentace oblasti prostřednictvím pracovníků informačních center je velmi důležitá a touto cestou bych jim za to chtěla velmi poděkovat.

Přeji Vám pohodové jarní dny.

Kristýna Jakešová, manažer Destinační společnosti Valašsko

Přihlaste se k ZP MV ČR

**Přidejte se k největší
zaměstnanecké pojišťovně**

Novinky v nabídce fondu prevence

- Nově příspěvky na sportovní aktivity pro všechny
- Rozšířený program pro dárce krve
- Možnost postoupení příspěvku z rodiče na dítě
- 2 týdny ve vysokohorském prostředí pro chronicky nemocné děti
- Podpora odvykání kouření

Přestupní termín pro změnu zdravotní pojišťovny platí od 1. ledna do 31. března, mezi našimi spokojenými pojištěnci vás přivítáme od 1. července stávajícího roku.

Přihlásit se můžete z pohodlí domova na www.zpmvcr.cz

www.zpmvcr.cz

